

Отже, педагогічний пошук повинен зосереджуватися на шляхах розробки або пошуку методично обґрунтованих технологій, метою яких є посилення зв'язку навчання та виховання із життям, і дієвий відгук на сучасні динамічні запити.

Робота з учнями не дає змоги учителю, класному керівнику зупинитися на досягнутому, посилює щире прагнення до постійного руху вперед, адже відомо, що дітей може і має право озброювати знаннями й виховувати тільки творчий, відданий своїй праці педагог.

Література

1. Акімова О.В. Розвиток самодостатньої особистості, її соціалізація. *Наша школа*, 2006. № 2-3.
2. Амонашвілі Ш.О. Істина школи / пер. з російської. Подільський культурно-прсвітницький Центр ім. Реріха, 2007. 74 с.
3. Беспалько В.П. Педагогика и прогрессивные технологии. М.: Издательство института профессионального образования, 1995. 336 с.
4. Бех І.Д. Виховання особистості: підручник / І.Д.Бех. К.: Либідь, 2008. 348с.
5. Ващенко Г. Виховний ідеал: підручник для педагогів, виховників, молоді і батьків. 3-тє вид. Полтава: Полтавський вісник, 191с.
6. Концептуальный обзор понятия «педагогическая технология» / В.И. Боголюбов. Пятигорск: ПГЛУ, 2000. 13 с.
7. Лихачев Б.Т. Введение в теорию и историю воспитательных ценностей (теоретико-исторический анализ воспитательных ценностей). Самара: СИУ, 1997. 84 с.
8. Монахов В.М. Технологические основы проектирования и конструирования учебного процесса. Волгоград: Перемена, 1995.152 с.
9. Прогнозування та планування роботи класного керівника: метод. посіб. / авт.-упоряд.: Сорока Г.І. *Організація виховної роботи: планування, аналіз, методичне забезпечення*. Х.: Основа, 2005.

УДК 37.013:[373:378]

Сидоренко Г. Г.

кандидат біологічних наук, доцент,
доцент кафедри природничо-математичної освіти
КЗВО «Дніпровська академія неперервної освіти» ДОР
morepisem83@gmail.com

Турицька Т. Г.

кандидат біологічних наук, доцент,
доцент кафедри загальної медицини з курсом фізичної терапії
Дніпровського національного університету імені Олеся Гончара
tatyana.turickaya@gmail.com

**НЕОБХІДНІСТЬ ОПАНУВАННЯ СТРАТЕГІЇ РОЗВИТКУ
КРИТИЧНОГО МИСЛЕННЯ ПЕДАГОГІЧНИМИ ПРАЦІВНИКАМИ ЯК
НЕВІД'ЄМНА СКЛАДОВА ПІДВИЩЕННЯ ЯКОСТІ ОСВІТИ**

Пошук оптимальних, найбільш ефективних способів, що впливають на якість освіти, в останні роки тільки розширюється. Створюються нові педагогічні технології, актуалізуються вже відомі, оскільки все більш явною стає неспроможність традиційної освітньої системи відповідати новим соціокультурним та економічним умовам. Зацікавленість до технології критичного мислення як освітньої інновації з'явилась в Україні близько двадцяти років тому.

У закордонній педагогіці та психології над проблемою розвитку критичного мислення працюють Д. Брунер, Д. Стіл, Ч. Темпл, С. Уолтер, Д. Халперн, П. Фачоне та інші. Необхідність формування в учнів критичного мислення доводять вітчизняні вчені В. Кремень, О. Пометун, О. Тягло, О. Чуба та ін. [1, с. 43]. Ними визнано, що тією мірою, якою освіта України прагне бути на рівні освіти провідних держав сучасного світу, вона має засвоїти критичне мислення, адаптувавши його до специфіки національного менталітету [3]. Вчені зазначають, що розвиток критичного мислення школярів є умовою досягнення якісної освіти в Україні, забезпечення рівня освіти провідних держав сучасного світу. Формування критичного мислення в період розширення інформаційного простору набуває особливої актуальності. Добре навчені учні мають не лише знати й розуміти наукові ідеї та концепції, а й бути мотивованими мислити критично, використовувати те, що вони знають для покращення власного життя, а також власного внеску в життя країни та світу [2, с.89].

Проте, на сьогодні критичне мислення та технології його розвитку у здобувачів освіти значною мірою залишаються для більшості педагогічних працівників України не до кінця зрозумілими. Так, під час анкетування вчителів природничо-математичних спеціальностей на базі КЗВО «Дніпровська академія неперервної освіти» ДОР (усього 148 респондентів), було встановлено, що 18% не володіють інструментарієм критичного мислення, 23% опитаних володіють технологіями розвитку критичного мислення, проте мають труднощі їх використання. І лише 17% серед опитаних застосовують технології критичного мислення та вдало використовують їх під час навчального процесу. А 42% – не змогли визначитися під час відповіді. Дане опитування вказує на необхідність більш глибокого дослідження теорії та розробки цілісної моделі технології розвитку критичного мислення, що можуть бути запроваджені в навчально-виховний процес шкіл та вишів. Тому, доцільним є розробка та впровадження низки навчальних тренінгів стосовно опанування стратегії розвитку критичного мислення як невід'ємної складової підвищення якості освіти.

Отже, назріла потреба застосування нових концептуальних підходів до підготовки та підвищення кваліфікації педагогів, основними передумовами яких є сучасна модернізація в освіті, визначення нових напрямів функціонування системи педагогічної освіти з урахуванням міжнародного досвіду. Неперервність освіти або «навчання впродовж життя» мають бути пріоритетними в професійному та особистісному розвитку педагога, бо саме принцип «освіта через усе життя» діє у всіх цивілізованих країнах. Майже

кожна людина сьогодні відчуває потребу в регулярному оновленні власних знань.

Саме опанування стратегій розвитку критичного мислення педагогічними працівниками сприятимуть активізації розумової діяльності здобувачів освіти, усвідомленню матеріалу, що вивчається, розв'язанню проблемних завдань, виробленню власної думки і, як наслідок, гармонійному розвитку та становленню особистості в наш стрімко мінливий час.

Література

1. Ващенко ЛС. Про результати вивчення стану критичного мислення ліцеїстів. *Біологія і хімія у рідній школі*. 2017. № 2. С. 42-46.
2. Пометун ОІ. Критичне мислення як педагогічний феномен. *Український педагогічний журнал*. 2018 . №2. С. 89-98.
3. Чуба О. Формування критичного мислення як психолого-педагогічна проблема. *Педагогіка та психологія професійної освіти*. 2013. № 3. С. 202-208.

УДК 377.687.1

Сиротюк О.С.

старший майстер

ДНЗ «Подільський центр професійно-технічної освіти»

sirutuko7@gmail.com

МЕТОДИКА ПІДГОТОВКИ ТА ПРОВЕДЕННЯ УРОКУ ВИРОБНИЧОГО НАВЧАННЯ

Створення національної системи освіти, що повинна посісти провідне місце в технічному оновленні економіки, практичному запровадженні досягнень науки і техніки, істотно впливає на визначення основних напрямків роботи майстрів виробничого навчання. Їхню діяльність необхідно спрямовувати, насамперед, на забезпечення високого рівня підготовки майбутніх робітників, їх конкурентної спроможності, мобільності, творчої активності в умовах ринкової економіки. Це можливо лише за умов постійного самовдосконалення, системного підходу до навчання, планування та клопіткої роботи з підготовки до занять, проведення їх на високому професійному рівні.

Перебудова професійної освіти вимагає значного підвищення особистісної відповідальності викладачів і майстрів виробничого ЗП(ПТ)О у виборі форм і методів навчання і виховання, організації суспільно корисної і продуктивної праці учнів. Суттєвого значення набуває формування типу робітника, здатного до самовдосконалення, саморозвитку та творчого вирішення проблем в професійній діяльності. Тому актуальним стає питання впровадження в навчально-виробничий процес ЗП(ПТ)О сучасних методів навчання, які дозволяють не просто передавати учням знання, професійні навички та уміння, але й сприяють всебічному розвитку особистості майбутнього фахівця.

Планування процесу виробничого навчання забезпечує умови для його раціональної організації, своєчасного і повного виконання навчальних планів і програм, завчасної і ретельної підготовки майстра до проведення кожного